

УКРАЇНЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА ОТРИМАЛА МОЦІ БЛАЖЕНОЇ ЕДІГНИ

21.01.2025 р.

21 січня 2025 року кардинал Райнгард Маркс, архієпископ Мюнхена і Фрайзінга, передав владиці Богдану, апостольському екзарху для українців візантійського обряду в Німеччині та Скандинавії, моці блаженної Едігни, які будуть встановлені у катедральному храмі Покрову Пресвятої Богородиці м. Мюнхен і в Патріаршому Соборі Воскресіння Христового у Києві.

Блаженна Едігна є правнучкою святого рівноапостольного князя Володимира Великого та онукою правителя Київської Русі Ярослава Мудрого. Її моці спочивають на Баварській землі у храмі Святого Севастіана у м. Пух.

Ця історична подія для українського народу розпочалась молитвою, яку провадив кардинал, а владика Богдан у свою чергу заспівав українською мовою величання блаженній Едігні.

«Ми молимося про справедливий мир для страждаючого українського народу. Блаженна Едігно, будь заступницею для українців у цей важкий час. Хай блаженна допоможе поглибити дружбу між Україною та Німеччиною. Великий Боже Миру, будь з нами, твоєю силою через твого Сина Господа Ісуса Христа допоможи нам!», – молився кардинал Райнгард.

«Сьогодні для нас усіх дуже зворушливий момент, а зокрема для українців, що проживаємо на цій гостинній баварській землі. Цей акт передачі чесних мощей блаженної Едігни є ще одним доказом нашого духовного єднання і тісної співпраці у служінні Богові і Божому людові. Блаженна Едігна, моці якої ми сьогодні з Ваших рук отримуємо, пригадає нам,

що зв'язки Української Церкви та українського народу з Європою, і зокрема з Німеччиною, тривають не десятки років, а сягають глибини віків, аж до тисячолітньої давності», – звернувся до кардинала Райнгарда владика Богдан.

Також владика Богдан принагідно подякував очільнику дієцезії Мюнхена і Фрайзінга за підтримку та солідарність з українцями. «Тут, у Мюнхені, Католицька Церква справді дихає обидвома легенями, а ми, українці візантійського обряду, відчуваємося членами єдиної католицької родини. За численні вияви підтримки, зичливості і солідарності складаю Вам, Ваша Еміненце і Вашим співпрацівникам, слова нашої щирої вдячності», – сказав апостольський екзарх.

Говорячи про весь процес передачі мощей блаженної Едігни, який був ініційований владикою Богданом, архиєрей відзначив працю та сприяння у цій справі наступних осіб: о. Петер Фьорстер [Domvikar Peter F rster], Офіціал архидієцезії Мюнхен і Фрайзінг; д-р Йоганнес Модесто; парох церкви Святого Севастіана у м. Пух о. Отто Генг [Pfr. Otto G ng], керівництво Товариства Блаженної Едігни [Edigna Verein].

«В теперішніх часах, коли наш народ на рідних землях переживає великі випробування, Ваша солідарність і підтримка для нас особливо цінні. Водночас вони дають нам силу продовжувати наш шлях до повної свободи і укріплюють нас в надії, що ми маємо спільну тисячолітню історію не лише за нами, але також – перед нами. Нехай на цій дорозі у спільне майбутнє нас супроводжують своїм небесним заступництвом блаженна Едігна, блаженний священномученик Петро Вергун та всі Святі і праведні наших народів та Церков», – сказав на завершення апостольський екзарх.

СЛОВО ВЛАДИКИ БОГДАНА ПРИ ПЕРЕДАВАННІ МОЩЕЙ БЛАЖЕННОЇ ЕДІГНИ

21.01.2025 р.

Слово владыки Богдана, апостольського екзарха для українців візантійського обряду в Німеччині та Скандинавії, яке він виголосив 21 січня 2025 року при передаванні мощей блаженної Едігни в резиденції кардинала Райнгарда Маркса у Мюнхені.

Ваша Еміненціє, дорогі співбрати у священничому служінні! Сьогодні для нас усіх дуже зворушливий момент, а зокрема для нас, українців, що проживаємо на цій гостинній баварській землі. Тут, в Мюнхені, Католицька Церква справді дихає обидвома легенями, а ми, українці візантійського обряду, відчуваємося членами єдиної католицької родини. За численні вияви підтримки, зичливості і солідарності складаю Вам, Ваша Еміненціє і Вашим співпрацівникам, слова нашої щирої вдячності.

Сьогоднішній акт передачі чесних мощей Блаженної Едігни є ще одним доказом нашого духовного єднання і тісної співпраці у служінні Богові і Божому людові. При цій нагоді прагну сердечно подякувати всесвітлішому отцеві Петерові Фьорстеру [Domvikar Peter F rster], Офіціалові архидієцезії Мюнхен-Фрайзінг, його співпрацівникові панові д-ру Йоганнесові Модесто, парохіві церкви св. Севастіана у м. Пух отцеві Отто Генг [Pfr. Otto G ng], керівництву Товариства Блаженної Едігни [Edigna Verein] та усім, хто спричинився до цієї сьогоднішньої справді історичної події.

Блаженна Едігна, моці якої ми сьогодні з Ваших рук отримуємо, пригадує нам, що зв'язки Української Церкви та українського народу з Європою, і зокрема з Німеччиною, тривають не десятки років, а сягають глибини віків, аж до тисячолітньої давності. В теперішніх часах, коли наш народ на рідних землях переживає великі випробування, Ваша солідарність і підтримка для нас особливо цінні. Водночас вони дають нам силу продовжувати наш шлях до повної свободи і укріплюють нас в надії, що ми маємо спільну тисячолітню історію не лише за нами, але також – перед нами.

Нехай на цій дорозі у спільне майбутнє нас супроводжують своїм небесним заступництвом Блаженна Едігна, Блаженний священномученик Петро Вергун та всі Святі і праведні наших народів та Церков!

Українська Греко-Католицька Церква отримала мощі блаженної Едіґни	1
Слово владика Богдана при передаванні мощей блаженної Едіґни	3
Про Блаженну Едіґну.....	5
Випуск 70 «Хроніки періоду великої війни»	7
Зустріч представників східних Церков у Бамберзі.....	8
У прокатедрі Святої Софії представили пам'ятну медаль на честь патріарха Йосифа Сліпого.....	9
Владика Богдан: «Храм – це школа любові, місце присутності живого Бога»	11
Нове душпастирство для українців у Нижній Саксонії.....	14
«Ми у небі будемо свідками багатьох несподіванок», – владика Богдан до українців у Геттінґемі	15
У Київській архієпархії засновано «Центр ментального здоров'я»	17
Егоїстичні цінності Заходу	18
Папа Франциск подарував президентці Словенії книгу про переслідування УГКЦ ...	19
«Ми йдемо за Христом»: молодь екзархату в Німеччині долучається до духовних онлайн-зустрічей з єпископами	20
Блаженніший Святослав у День Збройних сил України: «Це сила любові народжує сьогодні новітніх Героїв в Україні»	21
Захисники і волонтери взяли моральну планку, яку поставив Сверстюк, – Мирослав Маринович.....	24
У Гарнізонному храмі у Львові відкрили виставку книг із приватних колекцій митрополитів УГКЦ.....	28
Нове українське душпастирство у Швеції.....	29
У Данії молились за біженців і мігрантів.....	30
Представники УГКЦ взяли участь в освяченні престолу відновленого собору Паризької Богоматері	31
«У сповіді священник лікує людські рани і дається ласка в майбутньому з ними боротися», – владика Богдан до священників.....	32
Владика Богдан Дзюрах відвідав Курію Апостольського Екзархату в Італії.....	34
У Києві владика Постійного Синоду освятили робочий офіс Глави УГКЦ	35
Молодь Апостольського екзархату у Німеччині та Скандинавії на онлайн-зустрічі з владикою Нілом	37
85-річчя Української редакції «Радіо Ватикану».....	38
«Відмова Богові принесе фатальний результат», – владика Богдан до українців у Мюнстері	40
Нагорода «Світло справедливості» 2024.....	42
«Скорботна коляда»: у Львові вшанували полеглих Героїв	45
«2024-й – рік історичних зустрічей», – Глава УГКЦ	48
«Ми маємо стати тими, хто приймає дар Божого миру», – владика Богдан	50
До Мюнхена завітав український фольклорний гурт	52
Молодь Апостольського екзархату взяла участь у новорічній зустрічі Тезе	53
«Бажаю, щоб у 2025 році було покладено край війні в Україні», – Папа Франциск до представників дипломатичного корпусу.....	54
На Самбірщині понад 140 вертепів об'єдналися задля допомоги військовим	56

ПРО БЛАЖЕННУ ЕДІГНУ

Блаженна Едігна – правнучка святого рівноапостольного князя Володимира Великого та онука правителя Київської Русі Ярослава Мудрого. Її життєпис є цінною складовою історії Русі-України та об'єднує сьогодні три народи – український, з якого вона походить, французький, у якому народилася, та німецький, якому служила майже усе своє життя.

Емма-Едігна народилася 1055/1058 рр. у Франції. Її батьком був французький король Генріх I, а матір'ю – королева Франції та київська князівна Анна Ярославна. Такий

союз став можливим через активну династичну політику батька Анни – Ярослава Мудрого. Використовуючи матримоніальні союзи своїх дітей в якості інструмента зовнішньої політики, Ярослав створював міцні зв'язки з багатьма європейськими державами та династіями.

Починаючи від XVII і до XIX століття знаходимо численні письмові згадки та розповіді про життя блаженної діви Едігни, про її служіння, чуда, що сталися за її заступництвом та велике пошанування серед народу Баварії. Саме із цих джерел та усного передання викристалізувалася історія життя блаженної, яка відома нам сьогодні: Едігна прибула у землі Німеччини із Франції, походила із королівської родини та була дочкою короля Франції Генріха I (1031–1060) і королеви Анни Ярославни.

Заради обіцянки дівництва та задля свого нареченого Господа Ісуса Христа взяла на себе добровільне вигнання та, бажаючи уникнути примусового подружжя, покинула королівський двір та вирушила на схід. Дорогою Едігна потрапила у Баварію, де її підбрав селянин на своєму возі, запряженому волами, на якому також були півень та дзвінок.

За переданням, біля містечка Пух, біля якого вони проїжджали, воли самі зупинилися, півень прокукурікав і задзвонив дзвіночок. Едігна сприйняла цей знак за Боже провидіння та залишилася жити та служити на цьому місці. Вона оселилася в порожнині стовбура великої липи (ця липа стоїть до сьогодні поруч із церквою св. Себастьяна) та жила там протягом 35 років, служачи Богові та наслідуючи Христа у молитві, чуваннях, чистоті та пості.

Ще за життя Едігна була відомою своїми добродійствами та праведністю і була високо шанованою серед місцевого населення. Вона зійшла з престолу, щоб наслідувати Христа, служити своїм ближнім, навчаючи їх грамоти, лікуючи хвороби, ділячись своїми знаннями та вірою. Вона відмовилась від королівських привілеїв, щоб здобути скарби на Небі, а обравши життя пустельниці у близькості до Творця, стала прибіжищем для людей, які шукали допомоги та пристановища у бурях щоденного життя.

До сьогодні блаженна Едігна залишається прикладом служіння, відданості ближнім та вірності Богові. За переданням, після переходу блаженної з земного життя до небесної батьківщини 26 лютого 1109 року, з липи, у якій жила Едігна, потекла олія, але вона висохла, коли люди спробували продати її задля наживи.

**Бачачи твою проти полчищ сатанинських
смівість, всі чини ангельські з радістю пішли
вслід за тобою на битву за ім'я і славу свого
Владики, взиваючи: «Хто як Бог?»**

(з акафісту до св. Архистратига Михаїла)

Архистратиг Михаїл – скульптура роботи
Анатолія Куща, встановлена 2002 року
в Києві на Майдані Незалежності
на Печерських воротах

24.02.2022 – ?

Випуск 70 «Хроніки періоду великої війни»

ЗУСТРІЧ ПРЕДСТАВНИКІВ СХІДНИХ ЦЕРКОВ У БАМБЕРЗІ

21.11.2024 р.

21 листопада, в єпархіальному домі архієпархії Бамберг відбувся освітній захід на тему «Східні католицькі Церкви». Ця подія відбулася з нагоди 60-річного ювілею Декрету II Ватиканського Собору «*Orientalium ecclesiarum*».

На початку учасників привітав архієпископ Бамберга владика Гервіг Гесль, після чого поважні доповідачі мали нагоду представити історичний, богословський, канонічний та екуменічний спектри східних католицьких Церков у світлі цього важливого документу.

А потім була подіумна дискусія, у якій разом із генеральним вікарієм архієпархії Бамберг Георгом Кестелем, представником вселенського патріархату в Німеччині архимандритом Петросом Клітчем та богословом Андрієм Михалейком взяв участь також адміністратор української греко-католицької персональної парафії Святого Івана Хрестителя з осідком у м. Бамберг о. Іван Сохан.

З-поміж іншого український душпастир із вдячністю констатував, що у межах території архієпархії УГКЦ вірні досвідчують на власному досвіді конкретну, а не декларативну пошану та підтримку німецької Католицької Церкви, за що є надзвичайно вдячними.

Одним із важливих практичних імпульсів цієї дискусії стало питання важливості перегляду та доповнення навчальної програми уроку релігії в місцевих баварських школах з урахуванням значної кількості новоприбулих дітей з України чи інших країн, які є вірними греко-католицької, православної чи однієї із східних католицьких Церков, а також задля усвідомлення німецькими дітьми і вчителями того, що Католицька Церква є значно більшою, ніж звична для багатьох латинська традиція.

На закінчення заходу учасники помолились молебень до Богородиці німецькою мовою у візантійському обряді під молитовний спів колегіатів з Айхштету, після чого була нагода для спілкування за спільним почастунком.

У ПРОКАТЕДРІ СВЯТОЇ СОФІЇ ПРЕДСТАВИЛИ ПАМ'ЯТНУ МЕДАЛЬ НА ЧЕСТЬ ПАТРІАРХА ЙОСИФА СЛІПОГО

29.11.2024 р.

Нещодавно спільнота прокатедрального собору Святої Софії святкувала 55-ту річницю освячення собору – осередку української духовності та культури. З цієї нагоди було створено пам'ятну медаль, присвячену 40-річчю відходу до вічності Патріарха Йосифа Сліпого.

Постать кардинала була живим втіленням долі Української Церкви і нашого народу в ХХ столітті, й сьогодні залишається духовною опорою для українців «в розсіянні суцях» на поселеннях та вірних на Батьківщині.

BASILICA MINORE DI SANTA SOFIA
ПАТРІАРШИЙ ПРОКАТЕДРАЛЬНИЙ СОБОР СВЯТОЇ СОФІЇ
У Г. К. Ц.
YURI HANCIUK

На аверсі медалі зображено профіль кардинала Йосифа Сліпого. Для створення зображення використали портрет, виконаний простим олівцем художником, іконописцем та реставратором Іваном Кузиком. Цей портрет був створений до 125-річчя від дня народження патріарха та зберігається в осідку релігійного Товариства «Свята Софія».

Натомість, на реверсі монети розміщено герб кардинальської гідності патріарха Йосифа та напис латиною. Проект медалі та графічне оформлення розробив Володимир Округлий – український графічний дизайнер, графік і педагог, який створив цей унікальний спогад про видатного ісповідника віри.

«Створення пам'ятної медалі є запрошенням глибше пізнати постать патріарха та черпати духовну силу з його багаторічного й відважного служіння та твердої віри. Ми дякуємо Богові за дар його особи та ісповідництва, що стали скарбом для нашої Церкви і всього українського народу», – зазначили у Релігійному товаристві «Свята Софія».

Варто зазначити, що раніше пам'ятну медаль було випущено з нагоди 30-річчя відходу до вічності патріарха Йосифа Сліпого.

[Пресслужба](#) Секретаріату Синоду Єпископів УГКЦ;
[Пресслужба](#) Товариства «Свята Софія»

Владика Богдан: «ХРАМ – ЦЕ ШКОЛА ЛЮБОВІ, МІСЦЕ ПРИСУТНОСТІ ЖИВОГО БОГА»

30.11.2024 р.

30 листопада 2024 року в місті Брауншвайг владика Богдан звершив Божественну Літургію для української громади, яка цього дня зібралась на молитву з нагоди храмового празника. У центрі уваги єпископа під час проповіді була роль храму як місця Божої присутності, школи молитви і любові, що укріплює вірян у часи випробувань.

ВІРА ЯК ШЛЯХ ДО БОЖОГО ДОМУ

«Коли переступаємо поріг Божий із вірою і благоговінням, входимо до простору святості, де нас Господь приймає такими, якими ми є – грішними і немічними», – зазначив проповідник. Він підкреслив, що людина знаходить справжнє заспокоєння лише в обіймах люблячого Бога, і храм є місцем цієї особливої зустрічі.

Архиерей наголосив, що важливо усвідомлювати, перед Ким ми стоїмо у храмі, адже тут невидимо присутній Господь, який своїм Божим та людським еством дарує спасіння.

«Перед святим Причастям священник молиться, схиливши голову перед освяченими дарами, перед тілом і кров'ю Господніми, в яких укритий

Ісус Христос своїм Божеством і своїм людством. Так як Він свого часу укрит своє Божество під постаттю людини, так Він сьогодні укринає божество і своє людство під видами хліба і вина, які Духом Святим в молитві Церкви перемінюються в його Тіло і Кров – в його присутність між нами», – мовив єпископ.

ХРАМ ЯК СПІЛЬНОТА ЛЮБОВІ ТА ПІДТРИМКИ

«Коли ми приходимо до церкви, ми приводимо зі собою Ісуса», – підкреслив владика Богдан. Він закликав людей бачити не лише видимі проблеми, але й невидиму присутність Бога між нами. Саме храм є домом, де люди можуть знайти духовний притулок, любов і підтримку.

Наводячи за приклад реальні історії, єпископ згадав про родину, яка втратила дім через війну, але знайшла затишок і опору в молитві та спільноті. Він подякував німецьким друзям за гостинність і закликав українців пам'ятати, що храм – це насамперед дім нашого Небесного Отця, де кожен може відчувати себе вдома.

«Близький Господь до тих, в кого розбите серце, прибитих духом він спасає» (Пс. 34), – запевнив людей архиерей у Божій присутності в часі випробувань, цитуючи книгу Псалмів.

МОЛИТВА ЯК ЗБРОЯ ПЕРЕМОГИ

Особливу увагу апостольський екзарх приділив силі молитви, яка зміцнює українців у боротьбі за свободу. «Ті перемоги, які ми вже здобули, є результатом Божої сили та наших молитов», – сказав він, ділячись особистим досвідом з паломництва до Єрусалиму, де побачив здивування росіян, які стали свідками молитви українців: «Вони непереможні, бо вони багато моляться», – говорили тоді росіяни.

У свою чергу єпископ закликав не знецінювати молитву і присвячувати їй час, бо вона наближає перемогу і допомагає долати всі труднощі.

ЛЮБОВ ЯК ОСНОВА ЖИТТЯ І СПІЛЬНОТИ

«Храм – це школа любові», – наголосив владика Богдан. Він заохотив вірян звертати увагу на ближніх, піклуватися про тих, хто поруч, і будувати спільноту на основі любові. «Любов – це те, що лікує наші рани і допомагає ставати ближчими до Бога», – підсумував проповідник.

«Якщо щось планується Богом, лукавий старається нашкодити, посіяти незгоду, суперечки, недовіру – це його тактика. Зберігайте спокій, моліться і спокійно робіть Божу справу. Якщо є щось зле, то є сповідальниця, і тоді через очищення храм Божий, наша спільнота буде сяяти Божим світлом, надією і радістю», – сказав апостольський екзарх, звертаючи увагу присутніх у храмі на підступність і хитрість лукавого, який бажає заповнити злом серце людини.

На завершення свого слова архиерей побажав, щоб кожен вірянин у храмі відчув зустріч із живим Богом, черпаючи з цієї зустрічі сили для свого життя та для перемоги добра і любові.

Після Літургії відбулось частування і спілкування з українцями у Брауншвайгу.

НОВЕ ДУШПАСТИРСТВО ДЛЯ УКРАЇНЦІВ У НИЖНІЙ САКСОНІЇ

01.12.2024 р.

У неділю, 1 грудня 2024 року, вже другий раз, українці північно-західної частини Нижньої Саксонії з ініціативи та підтримки католиків міста Клоппенбург мали нагоду помолитися Божественну Літургію українською мовою у храмі Святого Августина.

Цього дня також до українців завітав з подарунками св. Миколай. Після молитви спільнота зібралася у парафіяльному домі, щоб обговорити можливості подальшого духовного розвитку громади.

«МИ У НЕБІ БУДЕМО СВІДКАМИ БАГАТЬОХ НЕСПОДІВАНОК», – владика Богдан до українців у Геттінґемі

01.12.2024 р.

1 грудня 2024 року Преосвященний владика Богдан завітав з архипастирським візитом до українців у Геттінґемі, які у неділю єднаються у молитві на душпастирстві Блаженного свщмч. Миколая Чарнецького.

У своїй проповіді єпископ наголосив на важливості правильного орієнтиру в житті, щоб не втратити духовного шляху і не стати об'єктом докорів чи осуду. *«Ми хочемо бути народом Божим, хочемо жити у свободі, дарованій нам Господом»*, – зазначив він, підкресливши, що християнство є не тільки ідентичністю, а життям згідно з Божими заповідями.

Особливу увагу єпископ приділив питанню війни в Україні. Він звернув увагу на трагедію українського народу, якого переслідують і вбивають ті, хто самі називають себе християнами. *«Але чи залишилося там християнство, якщо забуто Божі заповіді: не вбий, не кради, не свідчи ложно?»* – риторично запитав проповідник.

Посилаючись на Євангельську історію про жінку-хананеянку (Мт. 15, 21–28), апостольський екзарх підкреслив, що справжня віра може проявитися навіть у найбільш несподіваних обставинах і людях. Ця жінка стала прикладом чистої, відважної, щирої віри, яка є дорогою до навернення.

«Навернення – це зміна напрямку руху, заклик до якого лунає від Бога. Ми, як народ, почали свій шлях свободи і ще не завершили його. Але ми відчуваємо над собою могутню Божу десницю, яка веде нас через Червоне море крові й сліз», – мовив архиєрей.

Розглядаючи зустріч жінки з Ісусом і її спробу випросити в Ісуса ласку зцілення для доньки, проповідник провів паралель з часом незалежності українського народу, показуючи, що ця жінка, вийшовши зі свого краю, серцем покинула звірство і владу сатани:

«Ми прожили 35 років як вільні люди, а "хтось" каже, що наші діти будуть рабами. Вони хочуть забрати наших дітей під владу сатани. Бо "хтось" так вирішив», – сказав єпископ. А відтак він пригадав свою зустріч із вчителькою на прифронтових територіях Луганщини, яка розповіла про втрачені мрії українських дітей, які від них забрала війна. *«Хтось вкрав мрію від наших дітей. Хтось хоче вкрати від них майбутнє»*, – сказав владика Богдан, констатуючи також небайдужість українців у захисті свободи і майбутнього для своїх дітей.

І, відзначаючи присутність людей у храмі на молитві, коли вони, як жінка з Євангелія взивають до Бога у своїх проханнях, несучи тягар війни, єпископ сказав наступне: «Господь прийде та обов'язково втрутиться. Він, можливо, хоче показати світові і нам самим нашу велику віру. Показати тим людям, які, можливо, втратили шлях до Бога, що є в цьому світі народ, до якого ставляться зневажливо, крик якого чули десятиліттями. А це – народ віруючий, який готовий віддати за свою свободу найдорожче – життя».

Звертаючись до людей у храмі, владика Богдан закликав їх не зневірюватися, а в молитві знайти опору. «Молитва – це діалог із Богом, а не монолог. Ми повинні не лише говорити до Бога, а й слухати, що Бог каже нам через Євангеліє», – сказав апостольський екзарх.

«Просімо живої віри для нас усіх, щоб почути: *"О Україно, український народ, велика твоя віра, нехай станеться тобі так, як бажаєш"*. І нехай наше бажання співпадає з Божою волею», – мовив на завершення своєї проповіді владика Богдан.

У КИЇВСЬКІЙ АРХИЄПАРХІЇ ЗАСНОВАНО «ЦЕНТР МЕНТАЛЬНОГО ЗДОРОВ'Я»

03.12.2024 р.

Третього грудня в Києві було оприлюднено декрет про заснування «Центру ментального здоров'я Київської архієпархії УГКЦ». Керівником Центру призначено о. Олега Климончука, випускника Київської Трьохсвятительської духовної семінарії УГКЦ, бакалавра психології розвитку і виховання Папського салезіанського університету в Римі, магістра клінічної психології з основами когнітивно-поведінкової терапії Українського католицького університету.

Мета новозаснованого Центру – плекати резильєнтність українців через духовність і цінності, які можуть формувати надію та давати стійкість у час викликів війни, що залишає свій глибокий слід як у душі, так і в психіці кожного.

«У підтримці та психологічному зціленні надзвичайно важливу роль відіграє духовність. Саме тому Церква засновує такі ініціативи у сфері психічного здоров'я, щоб, з одного боку, підтримувати людей через духовність і цінності, а з іншого – зробити свій внесок у здоров'я кожної людини та всього народу», – наголосив о. Олег.

Він додав, що «зміцнення стійкості людей, спільнот, громад, лікування психічних розладів та запобігання виникненню нових психологічних труднощів, духовна підтримка – все це завдання новоствореного центру. Просимо в Господа допомоги та самі докладемо зусиль, щоб ці важливі цілі було досягнуто. Запрошуємо до співпраці в цій сфері фахівців із психічного здоров'я та всіх людей доброї волі».

Варто додати, що Українська Греко-Католицька Церква має окремий напрям для того, щоб душпастирювати й опікуватися тими, хто має різні психологічні порушення внаслідок війни. Один із практичних кроків Церкви в цьому напрямі – курс Комісії душпастирства охорони здоров'я УГКЦ «Зцілення ран війни».

ЕГОЇСТИЧНІ ЦІННОСТІ ЗАХОДУ

05.12.2024

«Позірне прагнення Заходу задобрити агресора заради збереження людських життів обертається прискореним наближенням катастрофи», – Мирослав Маринович, правозахисник, радник ректора УКУ.

Нова колонка від Мирослава Мариновича для [NV](#) про егоїстичні цінності Заходу:

- Схоже, що Європа також вміє наступати на власні «граблі». Адже що більше людство заповзає у черговий конфлікт, то моральнішим, на перший погляд, виглядає намір не допустити, щоб він переріс у конфлікт глобальний. Паралель між Чемберленом і нинішнім Салліваном, як на мене, очевидна. Так діє політика задобрювання агресора, яку той сприймає (і цілком слушно) як страх, а тому невпинно піднімає ставки і вдається до ескалації. Так діяв Гітлер, так сьогодні діє й Путін. Тому позірне високоморальне прагнення оберегти людські життя обертається прискореним наближенням катастрофи.
- Мілкота нинішнього західного лідерства полягає в тому, що жоден політик не наважується роз'яснити цю закономірність своїм виборцям. Свобода не дається раз і назавжди: її треба обстоювати, треба бути готовим за неї боротися. Однак пропонувати виборцю йти на самопожертву – це електорально програшно, а тому – буцімто неприйнятно. Краще тримати його в певності, що війна Росії проти України – це локальний конфлікт, який не стосується Заходу. Мовляв, треба змусити обидві сторони до перемир'я – і повернутися до давнього комфортного business as usual.
- Мають з'явитися лідери, які запропонують обриси нового міжнародного порядку, який спиратиметься на нові інституції замість паралізованих сьогодні ООН, Ради безпеки, ОБСЄ тощо. Я не знаю, чи зможе це дійсно зупинити сповзання світу в глобальний конфлікт. Але це бодай допоможе зрозуміти, якими ми маємо з нього вийти.

ПАПА ФРАНЦИСК ПОДАРУВАВ ПРЕЗИДЕНТЦІ СЛОВЕНІЇ КНИГУ ПРО ПЕРЕСЛІДУВАННЯ УГКЦ

05.12.2024 р.

Під час приватної аудієнції у Ватикані Папа Франциск подарував президентці Словенії книгу *«Переслідувані за Правду: українські греко-католики в умовах тоталітарних режимів ХХ ст.»*, видану Українським католицьким університетом.

У четвер, 5 грудня, Папа Франциск прийняв у Апостольському палаці президентку Словенії Наташу Пірц Мусар. За повідомленням ватиканської пресслужби, під час аудієнції, яка тривала близько 25 хвилин, понтифік, серед інших подарунків, подарував очільниці Словенської держави книгу, яка

розповідає про переслідування Української Греко-Католицької Церкви в період радянського режиму. Це вперше, коли Папа дарує цю книгу. Про це повідомляє Секретаріат Глави УГКЦ в Римі.

У коментарі для ACI Stampa президентка Пірц Мусар зазначила: «Ця книга не була підготовлена мені як подарунок, але коли ми зі Святішим Отцем почали розмовляти про Україну, і я розповіла йому про велику кількість людських втрат в Україні, за якими стежу через спеціальні звіти, Папа відповів:

"Це не перший раз в історії, коли українці так страждають". Відтак він згадав про Голодомор, спричинений Сталіним, і сказав мені, що отримав книгу на цю тему і попросив принести її мені».

Книгу *«Переслідувані за Правду»* Блаженніший Святослав свого часу подарував Папі Франциску та Римській курії під час однієї із його аудієнцій у Святішого Отця.

Це вже третя зустріч президентки Словенії із Папою Франциском за останній рік. Однак саме ця зустріч стала першим офіційним державним візитом. Під час цієї зустрічі сторони обговорювали різні міжнародні питання, зокрема в Україні, ситуацію на Західних Балканах та конфлікт на Близькому Сході.

«МИ ЙДЕМО ЗА ХРИСТОМ»: МОЛОДЬ ЕКЗАРХАТУ В НІМЕЧЧИНІ ДОЛУЧАЄТЬСЯ ДО ДУХОВНИХ ОНЛАЙН-ЗУСТРІЧЕЙ З ЄПИСКОПАМИ

05.12.2024 р.

У Апостольському екзархаті в Німеччині та країнах Скандинавії триває онлайн-проект, покликаний зміцнити віру та духовний розвиток молодого покоління. Катехизм для молоді «Ми йдемо за Христом»

став основною темою онлайн-зустрічей, які організувала Комісія у справах молоді та академічного душпастирства Апостольського екзархату.

Як розповів о. Богдан Сабало, голова Комісії у справах молоді та академічного душпастирства Апостольського екзархату в Німеччині, ідея цього проекту виникла після Світових днів молоді (СДМ) в Лісабоні.

«Все почалося з нашої поїздки на Світові дні молоді в Лісабон. Там було гарне гасло: "Марія встала і швидко пустилася в дорогу". І Папа закликав молодь, яка роз'їжджатиметься знову по своїх єпархіях і домівках, підтримувати це гасло, тобто жити ним», – розповів священник Департаменту інформації УГКЦ.

Опісля владика Богдан Дзюрах, апостольський екзарх, звернувся до Комісії із пропозицією продовжити діяльність, яка почалася на СДМ: «Він запропонував, щоб молодь, яка була на Світових днях молоді, не обмежувалася одноразовою акцією, а продовжила цю діяльність».

Проект катехизацій для молоді стартував у вересні й охоплює 13 онлайн-зустрічей. Цікаво, що кожна з них очолює інший єпископ УГКЦ.

«Це дуже гарна ініціатива, яку підтримали наші єпископи. Вони не лише відгукнулися, а й з ентузіазмом сказали, що це чудова ідея», – зазначив о. Богдан.

До проведення катехизації вже долучилися владика Богдан Дзюрах, владика Максим Рябуха, владика Андрій Хім'як, владика Микола Семенишин, владика Володимир Груца, владика Петро Голіней, владика Петро Лоза, владика Василь Тучапець, владика Михайло Бубній та владика Микола Бичок.

Катехизм поділений на три основні частини: «Ми віримо», «Ми надіємося» та «Ми любимо». Останню частину, що охоплює розгляд двох заповідей любові, представить Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав під час прикінцевої зустрічі 20 грудня.

За словами голови екзархальної Комісії у справах молоді, до катехизацій активно долучається молодь, а кількість учасників варіюється від 35 до 80 осіб на кожній зустрічі. У середньому ж до онлайн-зустрічей приєднується близько 50 людей.

БЛАЖЕННИШИЙ СВЯТОСЛАВ У ДЕНЬ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ: «ЦЕ СИЛА ЛЮБОВІ НАРОДЖУЄ СЬОГОДНІ НОВІТНІХ ГЕРОЇВ В УКРАЇНІ»

06.12.2024 р.

«Це ви, наші Захисники, є тими, які в умовах цієї жорстокої війни сповнюють Христове Євангеліє любові. Це сила любові народжує сьогодні новітніх Героїв в Україні – любові до своєї Батьківщини й народу, любові, що має своє джерело у вічній Божій любові, яка дає силу жити. Це ви сьогодні ті, хто віддає душу за людей своїх». Про це 6 грудня, у День Збройних сил України, сказав Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав, звертаючись до українських Захисників і Захисниць.

Цього дня з нагоди свята в Івано-Франківській обласній філармонії імені Іри Маланюк відбулися урочистості, на які зібралися військовослужбовці різних підрозділів Збройних сил України, рідні полеглих Героїв, волонтери, Національна поліція, представники влади, культурні діячі, небайдужі мешканці міста й духовенство. Зокрема, на захід завітали й архієпископ і митрополит Івано-Франківський Володимир Війтишин, єпископ-помічник Івано-Франківської архієпархії Микола Семенишин й синкел у справах духовенства і священничих родин архієпархії о. Степан Балагура.

Глава УГКЦ відзначив, що у своєму прагненні оберігати рідний народ і найдорожчих людей, українські військові керуються тим самим принципом, який свого часу проглядався у діяннях св. Миколая, – любов'ю.

«Сьогодні ми святкуємо подвійне свято. Вшановуємо найбільш улюбленого святого в нашому народі – святого Миколая, архієпископа Мир Ликійських, чудотворця. Він є для нас живою іконою Божої любові. Ми шануємо його й кажемо йому: *"Ти преподобне Христове Євангеліє сповнив, віддавши душу свою за людей своїх і спас неповинних від смерті"*. Тож цілком невипадково, що в цей день Божої любові до людей ми святкуємо День Збройних сил України та Міжнародний день волонтера», – мовив Предстоятель.

А відтак додав: «Це ви, наші Захисники, є тими, хто в умовах цієї жорстокої війни сповнює Христове Євангеліє любові. Це сила любові народжує сьогодні новітніх Героїв в Україні – любові до своєї Батьківщини й народу, любові, що має своє джерело у вічній Божій любові, яка дає силу жити. Це ви сьогодні ті, які віддають свою душу за людей своїх. Сьогодні ми, цивільні особи, живі завдяки вам, нашим Захисникам і Захисницям. Це ви сьогодні рятуєте невинних від смерті. Тому в цей день ми так хочемо, щоб ви відчули всенародну любов і повагу до себе!».

Блаженніший Святослав зауважив, що з початком повномасштабного вторгнення всі українці, чи то в Україні, чи на поселеннях, умовно поділилися на дві категорії: ті, що на фронті, й ті, що живуть і працюють для фронту:

«Наші волонтери – це руки народної любові, які підтримують наших дівчат та хлопців на передовій. У наших парафіях лунає безперервна молитва за перемогу України. Є люди й громади, які вже понад тисячу днів удень і вночі стоять на молитовній сторожі. У цей день ми просто хочемо, щоб ви про це знали, щоб ви відчули, що сьогодні всі віруючі люди України, незалежно від конфесії, об'єднуються для того, щоб підтримати Збройні сили України. Ми сьогодні дякуємо вам за те, що ви готові віддати своє життя, щоб не віддати України».

Окрему подяку й пошану Патріарх висловив родинам загиблих українських Героїв:
«Сьогодні особливо хочу огорнути молитвою, увагою й любов'ю рідних і близьких наших Захисників, які віддали життя за Україну. Знаю, що багато з них присутні в цьому залі. До вас лине наша пошана, любов і увага. Знайте, ваша Церква вас ніколи не залишить».

«Ми сьогодні молимося за зцілення усіх поранених, за звільнення всіх полонених, за віднайдення усіх тих, які пропали безвісти. Молимося за визволення всіх тих, які опинилися на окупованих територіях і чекають переможного українського Воїна. Просимо про зцілення військової травми, яку завдає нашому народові ця несправедлива війна, про повернення додому всіх розсіяних, про відбудування всього, що є зруйноване. Ми разом здатні перемагати, і силою Божої любові разом щодня крокуємо до перемоги», – наголосив Отець і Глава УГКЦ.

Особливої атмосфери заходу додали творчі виступи мистецьких колективів Прикарпаття, зокрема духового оркестру військової частини 1241 Національної гвардії України.

Крім того, відбулося нагородження військовослужбовців і волонтерів. Відзнаки вручили голова Івано-Франківської ОВА п. Світлана Онищук спільно з керуючим справами обласної ради Михайлом Короликом.

На завершення урочистостей Блаженніший Святослав мав нагоду поспілкуватися з родинами загиблих Захисників України, яким висловив слова підтримки та вдячності.

ЗАХИСНИКИ І ВОЛОНТЕРИ ВЗЯЛИ МОРАЛЬНУ ПЛАНКУ, ЯКУ ПОСТАВИВ СВЕРСТЮК, – МИРОСЛАВ МАРИНОВИЧ

06.12.2024 р.

«Місією Євгена Сверстюка було тримати моральну планку у суспільстві. У тому сенсі він нагадував спортивного суддю, який самотньо стоїть біля снаряда стрибків у висоту. Планку він підняв так високо, що більшість охочих до перемоги спортсменів, пішли до інших снарядів з більш заземленими пропозиціями. Пан Євген планку не упускав, просто чекав на великого стрибуну. Сьогодні він би втішався, що не занизив планку. Оцю моральну висоту, ним задану, легко взяли і воїни ЗСУ, і волонтери, і добровольці», – член-засновник Української Гельсінської групи, дисидент і політв'язень часів СРСР правозахисник, радник ректора УКУ Мирослав Маринович.

Мирослав Маринович та Євген Сверстюк. Джерело: Євген Сверстюк/ФБ

Мирослав Маринович в [інтерв'ю](#) «Радіо культура», присвяченому 10-річчю з дня смерті Євгена Сверстюка, розповів про дисидента та його роль у розбудові України та Церкви, про феномен дисидентства, страх смерті та чому зло потрібно «прополоти».

Ділимося найцікавішими тезами з інтерв'ю:

- Дисидент – це людина, яка не мириться з неправдою, з несправедливістю. Євген Сверстюк говорив, що голодівки, які ми тримали у таборі, були своєрідною формою ідентифікації політичного в'язня. Якщо ми голодуємо у певні дні, наприклад, у День українського політв'язня чи у День прав людини, то це форма нашої ідеологічної ідентифікації. По-друге, це демонстрація непримиренності. Для Євгена Сверстюка це слово було дуже важливим. Він не мирився з неправдою, несправедливістю.

- Дисидентство – це активна дія, але вона специфічна. Мені подобається визначення дисидентства, яке дав Андрей Амальрік. Він казав, що дисиденти – це ті, хто, живучи у невільній країні, поведився так, начебто він вільний. А це прирікає на спротив.

- Я починав свій шлях зі страху. Коли КДБ пригрозило, що мене виключать з «Політехніки» за мої антирадянські висловлювання, це було для мене шоком. Це означало перекреслення усього життя. Тому страх був. Я це визнаю. І це липке відчуття скінчилося тоді, коли я був у кабінеті офіцера КДБ. Він був сердитий, що я пішов до пам'ятника Шевченку 22 травня 1983 року, і сказав гостро: «Імейте в віду: хто не с нами, тот протів нас» [Майте на увазі: хто не з нами, той проти нас]. І я йому сказав: «Добре. Я буду проти вас. Крапка». І це було прекрасно. Це мій вибір. І до того, що за ним послідує, я був готовий.
- Я майже певний, що цей шлях подолання шляху проходили усі дисиденти. У мене це зайняло два роки, у Сверстюка, можливо, це зайняло два дні.
- Матір пана Євгена – Євросинія навчила його молитися. Не просто молитися, а відчувати Божу присутність. Мене вражає цей ефект, як мати може вкласти у душу свого сина віру. З одного боку, вона напоїла його водою віри, а з іншого – через нього напоїла мільйони українців. Бо він впливав на нас, передавав цю віру, ставив її як зразок. Тому благаю молодих матерів: «*Передавайте своїм дітям оцю живу воду віри. І тоді ми безсумнівно виживемо як нація*».

- Зразу після закінчення Революції Гідності мені довелося почути від кількох людей фразу: «За що вмерли оці Герої Небесної сотні?». Було відчуття, що вони загинули даремно. Та нічого подібного! Без них, без їхньої жертви не було б натхненного походу добровольців на фронт з Майдану. Опір України Росії був би цілком іншим, якби не Небесна сотня. Отже, має рацію Свєрстюк. Все це стає гумусом для нової сміливої постави народу.
- Людське прагнення пізнати правду – всесильне. Тому знаходилися добровольці, які перефотографували, переписували [тексти самвидаву, – ред.]. Вони зробили все для того, щоб зберегти і передати це іншим. Тому самвидав це ще й сампередав. Це суцільна низка дуже важливих, я б навіть сказав, героїчних актів тих людей, які намагалися зберегти і передати іншим ці матеріали.
- Євген Свєрстюк сформулював тезу, яка для мене стала ключовою. Він казав: *«Нам потрібен не просто добрий православний священник. Нам потрібен не просто добрий греко-католицький священник. Нам потрібен просто добрий священник»*. Це фантастичний висновок. Піднесімося вище над нашими вузько конфесійними святощами, піднесімо свої серця вгору, як йдеться у Літургії!
- Свєрстюк ставив наголос на євангелізаційній місії Церкви, а не на конфесійних відмінностях. Він хотів християнського миру. Для пана Євгена конфесійні речі не були такими важливими, як євангельська християнська місія.

- Для всіх українців, яких я зустрів у таборах, не стояло питання, чи буде Україна незалежною – ми були свято в цьому переконані, що це таки станеться, проте ніхто не знав коли.
- У таборах казали, якщо Україна здобуде свою незалежність, то війна з Росією неминуча. Євген Сверстюк розумів імперську природу Росії. Він усвідомлював, що вона не відпустить добровільно Україну, бо позбудеться легітимації своєї імперської історії. Доки Україна входить до складу держави Росія, доти Київ є частиною російської історії. Як тільки Україна звільняється, Росія перетворюється на Московію.
- Росія підставила під українську яблуню кошички, очікуючи, що яблука доспіють і почнуть падати у кошики. Яблука не падали, і Росія почала трусити дерево. У неї і так нічого не вийшло. І тоді вона вирішила зрубати дерево.
- Росія спеціально запускає різні версії неправди, але не для того, щоб як у радянський час подати альтернативну правду.

Зараз вона цілить у нашу спроможність розрізнити добро і зло, правду і неправду. Якщо у вас немає віри, ціннісної основи, то ви розгублені, перестаєте розуміти, що відбувається.

- Якщо не прополювати ниву чи грядку, росте бур'ян. Якщо зло свідомо проростає як зло, ви мусите його прополоти. І це дуже важливий висновок на сьогодні для нас. Не можна знайти середнє арифметичне, – або обираєте Бога, або обираєте Мамону.

Джерело: [веб-сторінка УКУ](#)

У ГАРНІЗОННОМУ ХРАМІ У ЛЬВОВІ ВІДКРИЛИ ВИСТАВКУ КНИГ ІЗ ПРИВАТНИХ КОЛЕКЦІЙ МИТРОПОЛИТІВ УГКЦ

07.12.2024 р.

У підземеллі Гарнізонного храму святих апостолів Петра і Павла відкрили тематичну виставку книг, які до 2011 року зберігалися у його стінах. Експозицію організували у співпраці з Львівською національною науковою бібліотекою імені Василя Стефаника.

На виставці представлено унікальні книги з приватних колекцій відомих предстоятелів Української Греко-Католицької Церкви, серед яких митрополити Михайло Левицький, Григорій Яхимович, Сильвестр Сембратович та Андрей Шептицький.

Підземелля Гарнізонного храму святих апостолів Петра і Павла

«Ми прагнемо показати не лише літературу, яка була в храмі, коли він слугував фондосховищем бібліотеки, але й розкрити більше про життя і діяльність відомих діячів УГКЦ. Це унікальна можливість заглибитися у національну історико-культурну спадщину», – зазначають організатори.

Книги, що належать до фонду відділу європейської книги XIX—XX століть бібліотеки імені В. Стефаника, є важливою частиною наукової, історичної та духовної спадщини. Загалом у відділі зберігається близько 105 тисяч примірників іншомовних видань, які нині науково опрацьовують та вводять до суспільного обігу.

Нагадаємо, що 6 грудня 2011 року Гарнізонний храм імені Петра і Павла відкрили для відвідувачів. До цього він був зачинений та наповнений книгами.

НОВЕ УКРАЇНСЬКЕ ДУШПАСТИРСТВО У ШВЕЦІЇ

07.12.2024 р.

Українці, які проживають у місті Скара, вже втретє мали нагоду молитися Божественну Літургію українською мовою. На даний час богослужіння звершуються у парафіяльному домі, однак з нового року українська спільнота матиме можливість молитися в катедральному соборі Пресвятої Діви Марії м. Скара.

Також цього разу українські діти радо зустрічали святого Миколая, який завітав до них з дарунками. Опісля відбулося спілкування, на якому обговорювалася послідовність духовного життя спільноти та її розвиток.

Джерело: ukrainische-kirche.eu

У ДАНІЇ МОЛИЛИСЬ ЗА БІЖЕНЦІВ І МІГРАНТІВ

08.12.2024 р.

У центральному храмі Копенгагена [Vor Frue Kirke] відбулася екуменічна «Молитва Світла» за біженців і мігрантів. Богослужіння розпочалося процесією зі свічками, яке очолив єпископ Данської Народної Церкви у Копенгагені Peter Skov-Jakobsen, священник для мігрантів Niels Nymann Eriksen та український душпастир о. Василь Тихович.

Український душпастир словами молитви данською та українською мовами просив у Господа надії та розради для біженців з України, які змушені були покинути свої домівки, рятуючись від смерті.

Богослужіння супроводжували мелодії у виконанні української скрипачки Наталії Пилипенко, яка прибула з України після російського вторгнення у 2022 році.

До відома: у всьому світі 120 мільйонів людей покинули свої домівки. З них 43 мільйони є біженцями в іншій країні, 77 мільйонів є внутрішньо переміщеними особами. Це найбільше число з часів Другої світової війни. За даними Управління верховного комісара ООН у справах біженців, станом на січень 2024 року у світі було зафіксовано понад 6,3 млн. біженців з України. В Королівстві Данії прихисток попросило понад 40 тисяч українців.

ПРЕДСТАВНИКИ УГКЦ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ В ОСВЯЧЕННІ ПРЕСТОЛУ ВІДНОВЛЕНОГО СОБОРУ ПАРИЗЬКОЇ БОГОМАТЕРІ

08.12.2024 р.

7–8 грудня відбулося урочисте відкриття реставрованого Собору Паризької Богоматері. В освяченні престолу собору взяло участь чисельне католицьке духовенство з усього світу, зокрема і єпископи УГКЦ – владика Гліб Лончина, апостольський адміністратор єпархії Святого Володимира Великого в Парижі, та владика Борис Гудзяк, архієпископ і митрополит Філадельфійський, духовенство й вірні єпархії Святого Володимира Великого.

7 грудня за присутності глав і представників різних держав, зокрема Президента Франції Еммануеля Макрона та Президента України Володимира Зеленського, владика Лоран Ульрік, архієпископ Парижа, здійснив урочисте відкриття головної святині Парижа – собору Паризької Богоматері.

У неділю, 8 грудня, відбулося освячення престолу відновленого собору. З усього світу зібралося чисельне духовенство, зокрема владика Гліб Лончина та митрополит Борис Гудзяк, для того, щоби спільно принести Євхаристійну жертву після відновлення храму.

Під час цих заходів були присутні представники кожної парафії Католицької Церкви в Парижі, зокрема і представники кафедрального собору Святого Володимира Великого УГКЦ.

Під час зустрічей і розмов відчувалася велика підтримка України від французького народу та французької Церкви.

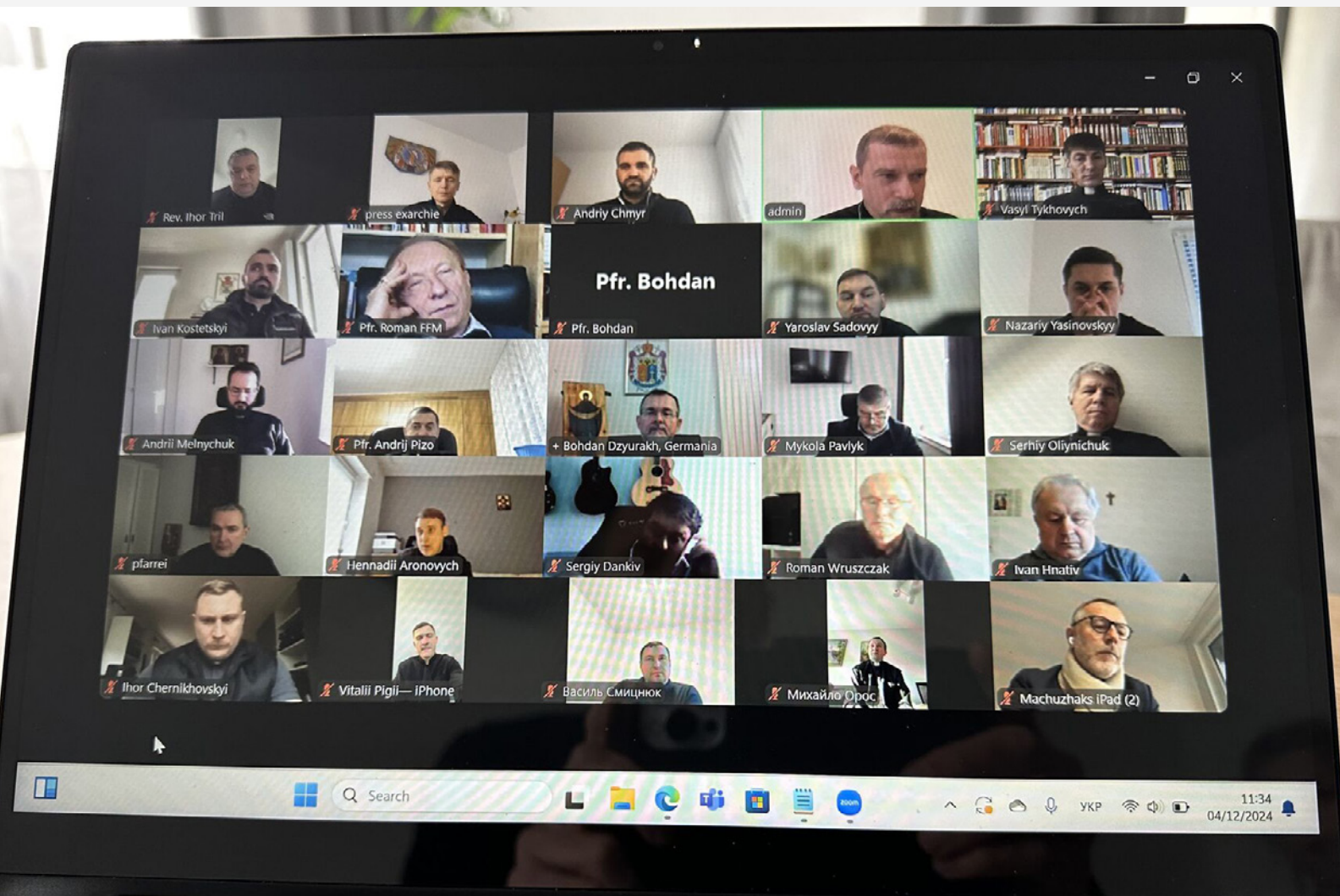
Як відомо, у 2019 році сталася пожежа в соборі Паризької Богоматері. Його шпиль обвалився, а сама будівля сильно постраждала. Кілька років тривали ремонтні роботи для відновлення храму.

«У СПОВІДІ СВЯЩЕННИК ЛІКУЄ ЛЮДСЬКІ РАНИ І ДАЄТЬСЯ ЛАСКА В МАЙБУТНЬОМУ З НИМИ БОРОТИСЯ», – владика Богдан до священників

09.12.2024 р.

Преосвященний владика Богдан провів з душпастирями Апостольського екзархату для українців візантійського обряду в Німеччині та Скандинавії чергову формаційну онлайн-зустріч під назвою «Духовний імпульс».

На початку зустрічі архиєрей привітав священників, які святкували свої пам'ятні дати, а відтак представив доповідачів: владика Теодора, вітаючи його з номінацією на Архиепископа і Митрополита Тернопільсько-Зборівської Архиепархії, та ієромонаха Луку Михайловича.

«Дякую вам за солідарність, якою нас підтримуєте і надаєте нам сили», – звернувся на початку своєї доповіді на тему «Канонічні аспекти Таїнства Покаяння», владика Теодор, відзначаючи важливість підтримки громад апостольського екзархату для постраждалих від війни українців.

Єпископ говорив про два обмеження щодо уділення розрешення від певних гріхів, що зарезервовано за Апостольським Престолом, а саме – розрешення від гріха прямого порушення сакраментальної печаті та гріха спільника проти чистоти.

Також архиєрей дав практичні поради для поведінки священника під час сповіді.

Після завершення доповіді владика Богдан подякував єпископові з Тернополя за його участь у «Духовному імпульсі» та за священників, які служать в екзархаті з Тернопільсько-Зборівської Архиепархії.

Наступним виступив **о. Лука Михайлович**, керівник літургійного центру «Передання», який розповів про діючий в Апостольському екзархаті літургійно-музичний практикум «Оновлення літургійного життя на парохії: труднощі і перспективи», обговорюючи можливості його продовження у майбутньому, взявши до уваги запити від учасників цього проекту.

У свою чергу владика Богдан подякував о. Луці за професійне звершення того курсу, наводячи схвальні відгуки, і досвідчивши результати цього курсу в часі архипастирських відвідин парафій.

На завершення зустрічі владика Богдан обговорив зі священниками поточні душпастирські справи, також єпископ представив новий екзархальний календар для популяризації блаженної Едіґни, і подякував душпастирям за екзархальні збірки, якими творяться добрі справи у Церкві, особливо пригадуючи про фонд священничої солідарності.

Також апостольський екзарх подякував за служіння головам комісій, термін дії служіння яких, завершується у цьому році, закликаючи священників до участі в діяльності цих комісій.

Особливу увагу архиєрей приділив проекту «Вбите дитинство», в якому показано злочини росії проти українського народу, а саме – вбивства дітей. Відтак єпископ закликав священників презентувати цей проект у своїх громадах і на спільних моліннях з іншими конфесіями.

На завершення зустрічі єпископ звернув увагу на духовний супровід молоді у священничому покликанні, щоб допомогти їм розпізнати його та утвердитись.

ВЛАДИКА БОГДАН ДЗЮРАХ ВІДВІДАВ КУРІЮ АПОСТОЛЬСЬКОГО ЕКЗАРХАТУ В ІТАЛІЇ

09.12.2024

9 грудня 2024 року Курію Апостольського Екзархату в Італії відвідав Владика Богдан Дзюрах, Екзарх для українців греко-католиків у Німеччині та країнах Скандинавії.

Під час візиту Владика Богдан зустрівся з Владикою Діонісієм Ляховичем, Апостольським Екзархом для українців в Італії, о. д-ром Теодосієм Р. Гренем, ЧСВВ, Протосинкелом, та о. д-ром Ігорем Галеєм, канцлером.

Зустріч стала нагодою для обговорення спільних викликів душпастирської діяльності та обміну досвідом у служінні українським громадам у церковних структурах, які очолюють екзархи. Обговорювалися питання духовної опіки для українців в Італії та Німеччині, а також підтримки, інтеграції та духовного супроводу тих, хто вимушено покинув Україну через війну.

Владика Богдан та Владика Діонісій наголосили, що в сучасних обставинах люди особливо потребують Церкви як місця єднання, підтримки та молитви, тому є необхідним плекання духовної єдності серед вірних, які живуть далеко від Батьківщини.

Джерело: [Відділ Комунікацій Апостольського Екзархату](#)

У КИЄВІ ВЛАДИКИ ПОСТІЙНОГО СИНОДУ ОСВЯТИЛИ РОБОЧИЙ ОФІС ГЛАВИ УГКЦ

12.12.2024 р.

12 грудня Блаженніший Святослав у співслужінні з єпископами Постійного Синоду УГКЦ освятив адміністративне приміщення офісу та канцелярії Глави Церкви у Патріаршому центрі при Патріаршому соборі Воскресіння Христового в Києві.

Під час освячення Блаженніший Святослав зазначив, що «11 років тому ми освятили Патріарший собор в Києві, але цей весь адміністративний корпус, мабуть, чекав ще наступних 11 років, щоб кімната за кімнатою, коридор за коридором, поступово набирали того вигляду, на який були збудовані.

І сьогодні ми посвячуємо тут, на першому поверсі, останню частину цього приміщення».

Він розповів, що освячене приміщення – «це така кімната зустрічей для почесних гостей, а поряд – канцелярія Глави Церкви. Тобто звідси всі листи, вся комунікація розходитиметься до Сполучених Штатів Америки, Канади, Польщі, різними куточками України і світу».

«Ми так спеціально зробили, щоб канцелярія, офіс Глави Церкви був останнім у завершенні ремонтних робіт. Спочатку були офіси Київської архієпархії, Патріаршої курії, Синодальна зала, а на завершення – те, що потребує Глава Церкви, щоб комунікувати зі своєю Церквою у всьому світі. І сьогодні це сталося. Це якесь дивне Боже провидіння, що ми завершуємо освячення цього комплексу в контексті праці Постійного Синоду в Києві, який є таким промінчиком надії на перемогу України», – наголосив Глава УГКЦ.

Водночас він звернув увагу присутніх, що в цей час «у нашому Патріаршому центрі багато дитячого сміху, які тут, у нашій хаті, вчать знову сміятися».

«Папа Франциск сказав, що українські діти перестали усміхатися. Ми бачили сьогодні тих діточок, які є сиротами, зі соціально незахищених родин, яким бракує любові тата і мами. Багато з них втратили своїх батьків на фронті. Так приємно, що вони тут сьогодні знову усміхнулися, що наш дім, помешкання Глави Церкви, канцелярія сьогодні наповнена дитячим сміхом. Той дитячий сміх нині є тим голосом Божим, який благословляє», – закцентував Блаженніший Святослав.

Відтак він висловив вдячність владикам, жертводавцям із Тернополя та «всім нашим добродіям з України і всього світу, які своєю лептою збудували цей собор і Патріарший адміністративний центр, бо це величезна праця, щоб цей будинок справді міг виконувати свою функцію».

«Ми майже 25 років винаймали приміщення в Києві, бо наша Церква не мала тут свого простору. Я хочу подякувати тим нашим працівникам, які працювали. Хочу подякувати отцю Любомирові Яворському – економові, який доклав зусиль до того, що потрібно, щоб увесь будинок працював як єдине ціле. Але особливо хочу подякувати пану Василеві Букатюку – очільнику нашої будівельної дирекції», – подякував Патріарх.

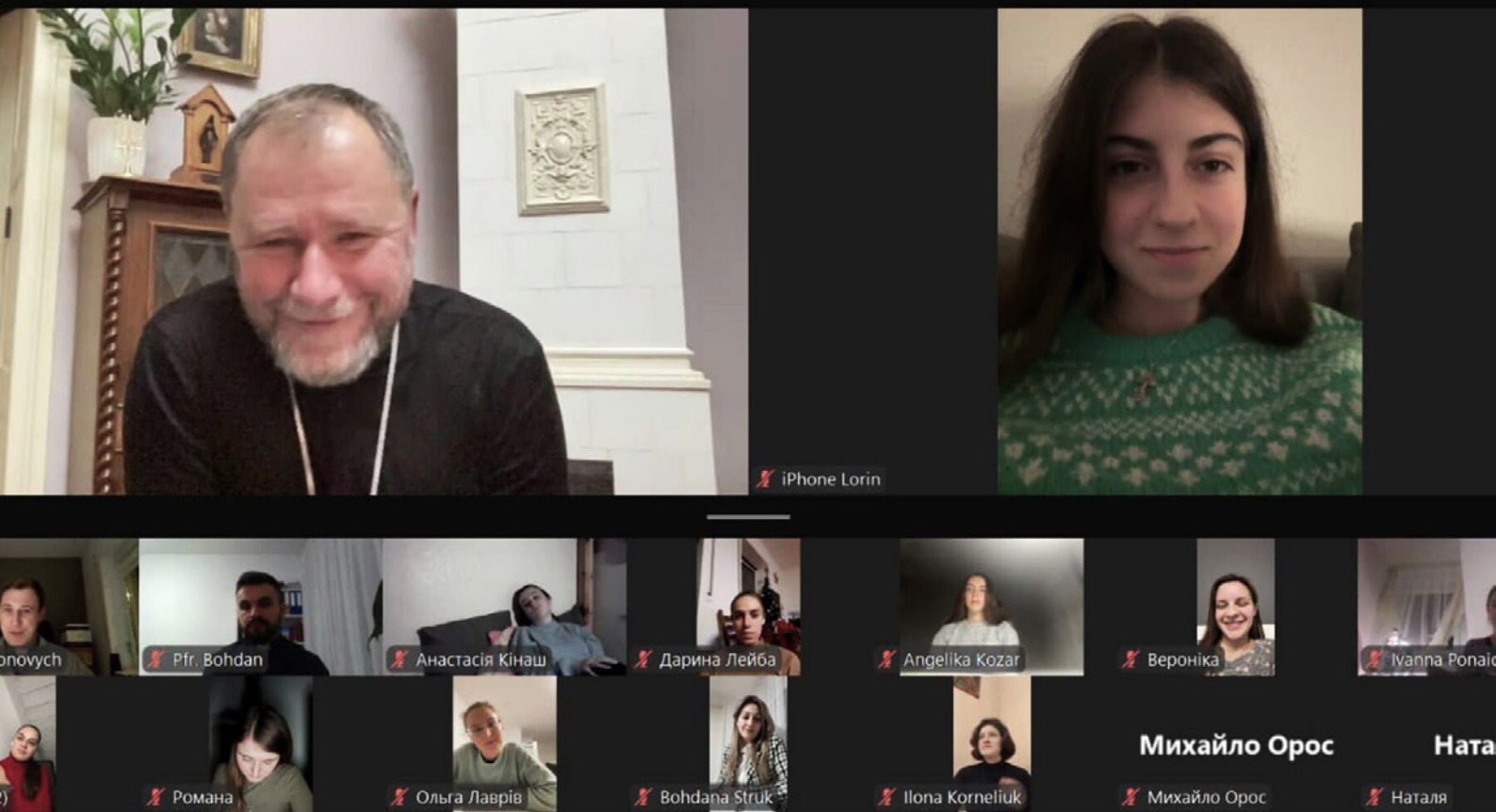
Завершилася подія окропленням приміщень свяченою водою. Крім робочого офісу Глави Церкви, владика освятили також офіс Секретаря Синоду Єпископів УГКЦ.

МОЛОДЬ АПОСТОЛЬСЬКОГО ЕКЗАРХАТУ У НІМЕЧЧИНІ ТА СКАНДИНАВІЇ НА ОНЛАЙН-ЗУСТРІЧІ З ВЛАДИКОЮ НІЛОМ

13.12.2024 р.

13 грудня 2024 року відбулась чергова онлайн-зустріч молоді з єпископами УГКЦ, під час якої архиєреї пояснюють юним українцям катехизм «Ми йдемо з Христом». Дана ініціатива започаткована Комісією у справах молоді та академічного душпастирства Апостольського екзархату для українців візантійського обряду в Німеччині та Скандинавії. Цього разу до молоді промовляв владика Ніл, єпископ-помічник Мукачівської греко-католицької єпархії.

Зустріч розпочалася спільною молитвою на вервиці. Опісля владика Ніл поділився своїми роздумами на тему посту та милосердя. «Це гарний час, в якому прокладаємо шлях до Христових ясел, де маємо плекати чесноту самовідречення», – сказав єпископ, наголошуючи на тому, що піст є невід’ємним аспектом покаяння людини.

«За кожним наверненням людини стоїть щось нове, що Господь хоче їй відкрити», – мовив архиєрей, звертаючи увагу слухачів на важливості доброї Сповіді, яка є вінцем на шляху спасіння людини.

Також єпископ-помічник говорив про важливість духовного зростання через жертву і любов до ближнього, що є невіддільною частиною християнського життя. А після духовного слова архиєрея молодь поставила єпископу запитання.

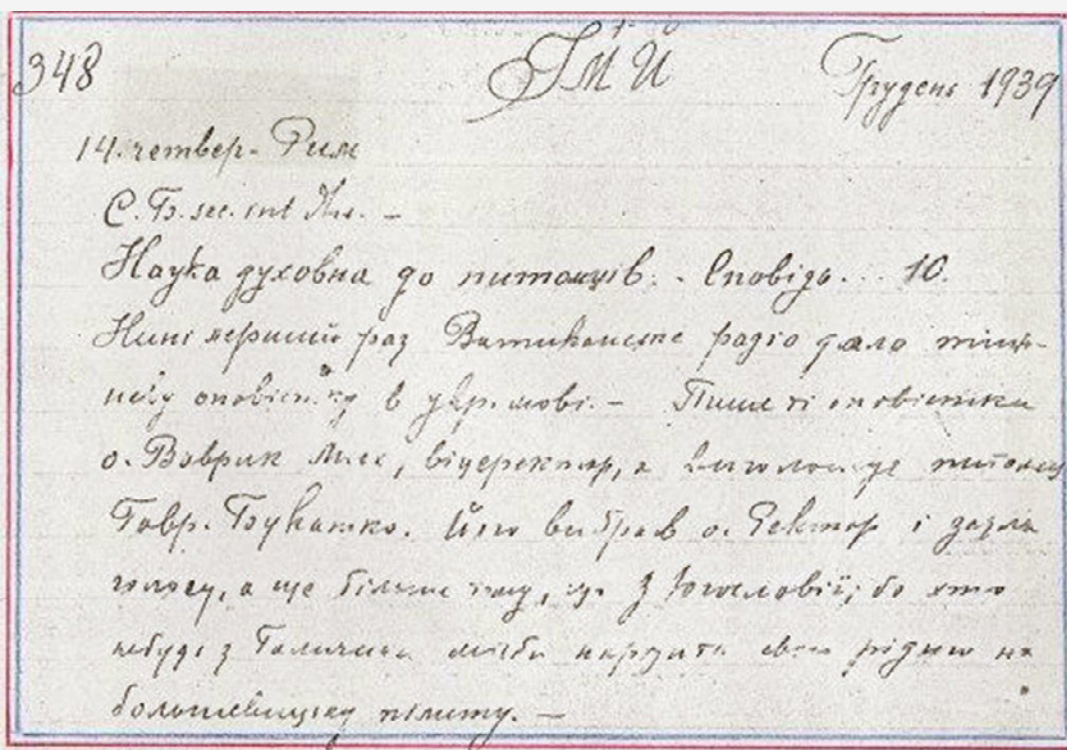
На завершення зустрічі владика Ніл уділив усім архиєрейське благословення.

85-річчя УКРАЇНСЬКОЇ РЕДАКЦІЇ «РАДІО ВАТИКАНУ»

14.12.2024 р.

14 грудня 2024 року виповнилось 85 років відтоді, як вийшла в ефір перша передача українською мовою на хвилях Ватиканського Радіо.

Осінь 1939 року. В Європі вирує друга світова війна. Територія сучасної Західної України окупована сталінськими військами. Починається переслідування Церкви. Відповідаючи на прохання ієрархії Української Греко-Католицької Церкви, мотивоване необхідністю зберегти зв'язок українських вірних з Апостольською Столицею, Папа Пій XII дає розпорядження розпочати на хвилях Ватиканського Радіо, заснованого 1931 року, мовлення українською мовою. І ось 14 грудня в ефір вийшла перша передача...

Запис у щоденнику о. Т. Галушинського ЧСВВ від 14 грудня 1939 року про першу передачу українською мовою з Ватикану

Українські передачі почались однією, півгодинною передачею на тиждень, потім – двічі на тиждень, аж до щоденних випусків і недільних трансляцій Святої Літургії. Передавались новини про діяльність Папи й Апостольського Престолу, про життя Католицької Церкви, повчання для священників, повідомлення про життя української громади в діаспорі. Від першого кроку, зробленого 14 грудня 1939 року, почався великий апостолят. В період антицерковних переслідувань ці передачі були єдиним джерелом євангелізації та інформації про Папу, Католицьку Церкву та її вчення, формуючи світогляд і християнські переконання кількох поколінь католиків України.

Ще й сьогодні
в інтерв'ю та спогадах
підтверджують
люди різних станів
і різного походження,
як от молодий
греко-католицький
митрополит
Теодор Мартинюк,
що брав участь
у асамблеї Синоду
про синодальність,
який розповів,
що його покликання
до священства
пов'язане зі слуханням

цих передач, чи пані Марія, мирянка з Рівного, яка на початку жовтня завітала до нашої редакції, прямуючи з паломництвом до Помпеїв, зі зворушенням зізнавшись, що здійснилася її мрія, бо вона пам'ятає, як у дитинстві слухала Божественну Літургію. Протягом довгих десятиріч Свята Літургія, яка транслювалась з каплиці Радіо Ватикану, була для сотень тисяч віруючих єдиною можливістю взяти участь у богослужінні.

«В Україні йде війна, тому дуже багато українців придбали приймачі з короткохвильовим діапазоном. До того ж дуже часто вимикають електричний струм, і в цей час приймання на коротких хвилях значно покращується через відсутність перешкод від побутових приладів. Через це все більше і більше українців починають слухати радіостанції на коротких хвилях, бо це є нетривіальною розвагою, яка стала певною віддушиною в ці важкі часи», – це повідомлення від одного зі слухачів може здаватися з далекого минулого, але це пише Олександр з Київщини в наші дні. Це січень 2023 року, перша зима після початку повномасштабного російського вторгнення в Україну, позначена частими *блекаутами*, які стали наслідками бомбардування цивільної інфраструктури.

Війна, на жаль, триває досі, й саме в цьому контексті наша редакція сьогодні відзначає своє 85-річчя. Від самого початку її покликанням було нести світло віри та промінь надії, й таким воно залишається і сьогодні. До нього теж додалося завдання ставати голосом тих, хто серед величезних страждань старається жити, підтримувати життя та надіятися. За сигналом, який долає тисячі кілометрів, щоб досягти свого адресата, стоїть серйозна щоденна праця не лише маленької української редакції, але й усіх підрозділів, які складають велику багатомовну та мультикультурну родину сучасних ватиканських медіа. [...]

о. Тимотей Т. Коцур, «Новини Ватикану»

«ВІДМОВА БОГОВІ ПРИНЕСЕ ФАТАЛЬНИЙ РЕЗУЛЬТАТ», – владика Богдан до українців у Мюнстері

15.12.2024 р.

15 грудня 2024 року Преосвященний владика Богдан, апостольський адміністратор для українців візантійського обряду в Німеччині та Скандинавії, звершив архиєпископський візит до української громади у Мюнстері на парафію Святого і славного великомученика Димитрія Мироточця.

Архиєрей під час своєї проповіді розважав над недільним текстом Євангелія про бенкет (Лк.14, 16–24). Запрошення на цю вечерю символізує божественний поклик до царства Божого та спасіння, яке було приготоване Богом у Своему Сині Ісусі Христі.

Єпископ наголосив на тому, що запрошення приймають ті, хто визнає свою слабкість та безпомічність. Виносячи уроки з притчі, він пояснив, що відмови людей на Боже запрошення часто супроводжуються простими та банальними причинами, що приховують самодостатність та погорду. *«Люди є дуже винахідливими у тому, щоб відмовити Богові. А може і ні, може і не надто винахідливими, бо часто причини є дуже сумнівні, щоб не сказати банальні чи оманливі»,* – сказав проповідник.

А, розглядаючи реакцію господаря на відмову запрошених прийти на бенкет, владика Богдан сказав наступне: «Це ствердження того сумного факту, що людина здійснила хибний і трагічний вибір у власному житті, який принесе фатальний результат. Відкинення Бога і Його запрошення завжди приносить лиш розчарування, смуток і вічну самотність для людини», – мовив апостольський екзарх.

Особливим мотивом проповіді стало розуміння того, що прийняття Божого запрошення не може обмежуватись тільки недільною літургією. Життя вірного християнина повинно свідчити про Боже життя щоденно, ставши світлом для інших.

«Хто раз увійшов до Господньої трапези, стає іншою людиною, він вже не може жити так, як дотепер. І саме це означає бути Христовим учнем, бути християнином. Наше християнство має проявлятися у нашому щоденному житті завжди. Тоді можемо сказати, що ми насправді прийняли Боже запрошення, що ми переступили поріг нового Божого життя і перебуваємо у Божій благодаті, у світлі Божої присутності і починаємо випромінювати навколо себе світло Божої краси, світло Божої доброти і Божої любови», – наголосив єпископ.

На завершення своєї проповіді владика Богдан закликав присутніх у храмі бути чуйними до Божого поклику та приймати участь у божественній трапезі. А також архиерей наголосив на важливості запрошувати інших до цієї трапези та свідчити про Божу любов у повсякденному житті.

Також владика Богдан зустрівся з єпископом-помічником Дітером Геерлінгсом та Францом-Томасом Сонка, відповідальними за іноземні душпастирства у Мюнстерській дієцезії, під час якої апостольський екзарх подякував за підтримку українців.

НАГОРОДА «СВІТЛО СПРАВЕДЛИВОСТІ» 2024

17.12.2024 р.

Підприємці з прифронтових територій – Григорій Ткаченко і Ніка Лозовська – стали лауреатами нагороди «Світло Справедливості» – за моральне, духовне та етичне лідерство. Вони стали символом стійкості громад, які своєю діяльністю нагадують, що навіть у найважчі часи життя триває, а світло перемагає темряву.

Церемонія нагородження відбулася 17 грудня у Центрі Шептицького УКУ, яку організував Інститут лідерства та управління УКУ.

«Цією нагородою ми передаємо потужний сигнал – Україна єдина у зусиллі стояти, вижити, свідчити, бо навіть у найжахливіших обставинах можна лишатись людьми. Саме тому ми вшануємо нині двох підприємців, але разом з ними й інших багатьох простих громадян, які і творять океан», – зазначила Ірина Старовойт, літературознавиця, членкиня капітули, викладачка УКУ.

Обох лауреатів представляв митрополит Борис Гудзяк, президент УКУ, співзасновник нагороди.

- Григорій Ткаченко голова фермерського господарства «Напорівське», розташованого в селі Лукашівка на Чернігівщині. Займається вирощуванням картоплі, зернових і ягід, а також молочним скотарством. Незважаючи на масштабні руйнування, завдані російськими військами, Григорій зміг зберегти свою справу і продовжує працювати над її відновленням. Приймаючи нагороду, лауреат розповів, що він аграрій з діда-прадіда. Комунисти розкуркулили його родину, але не знищили любові до землі, до праці: *«Це передалось мені. Ми сильні, ми мужні, ми відродимося і переможемо»*.

- «Григорій організував спротив нападникам, допомагав нашим воїнам. Незважаючи на руйнування бізнесу, зміг зберегти свою справу і продовжує працювати над її відновленням, – зазначив владика Борис. – Григорій Ткаченко є прикладом, є світлом справедливості, є тим, хто дає хліб».

Представляючи другу лауреатку, владика Борис зазначив, що у складних умовах вона проявляє невимовну творчість та дбайливість.

- Ніка Лозовська – українська шеф-кухарка, стажувалася у Франції, співзасновниця та бренд-шеф популярного ресторану *Dizyngoff* в Одесі, що відомий своєю сучасною інтерпретацією локальної кухні. Вона є прикладом стійкості та адаптивності українського бізнесу в умовах війни. Ніка зазначила, що приймає цю нагороду від імені всіх працівників ресторану.

- «Ми думали, що на нас ніхто не дивиться, а виявляється наша робота надихає, – підкреслила вона. – Задоволення від роботи у час війни стало основною компенсацією за нашу працю, адже ми стикалися з різними перешкодами: постійними обстрілами, відсутністю гостей, браком кадрів. Але ми вистояли. Вважаю, що вміння перетворювати будь-які події у цінний і повчальний досвід – те, що робить нас, українців, непереможними».

Лауреати нагороди «Світло Справедливості» 2024

Також відбулося вручення стипендії від капітули «Світло Справедливості» для студента 4-го курсу Школи права УКУ Ярослава Овчарука, який не лише успішний у навчанні, а й допомагає військовим у Юридичній клініці УКУ.

Цього року виповнюється 10 років з дня смерті Анастасії Шкільник, засновниці нагороди «Світло Справедливості». Пані Анастасія цінувала музику і мистецтво, тож у пам'ять про неї капітула спільно з UCEF Канади вшанували також молодих артистів, які плекають українську культуру та підтримують бойовий дух військових. Під час урочистостей виступили Марі Чеба та Влада Бучко, яких нагородили додатковою премією «Світла справедливості». Нагороду їм вручив правозахисник Мирослав Маринович.

Вітаємо лауреатів і дякуємо за їхнє лідерство та служіння!

Джерело: УКУ/ФБ

«СКОРБОТНА КОЛЯДА»: У ЛЬВОВІ ВШАНУВАЛИ ПОЛЕГЛИХ ГЕРОЇВ

28.12.2024 р.

На Личаківському кладовищі Львова пройшла «Скорботна коляда» – особливий захід, приурочений вшануванню загиблих захисників України. Цього разу, окрім молитви, учасники також заспівали колядки, присвячені полеглим воїнам.

Муніципальний хор «Гомін» виконав спеціальні колядки, серед яких «Там во Бахмуті», «Святкує Україна, хоч в серці тривога», «Сумний був той Святий Вечір», «Молитва на Різдво».

«Останні роки Різдво для кожного українця має дуже особливе значення. Це символ надії, віри і перемоги правди та добра. На жаль, не всі можуть відзначати його у теплій родинній атмосфері, з кутею та пампухами. Сьогодні Львів, як і усі громади України, пам'ятає та вшановує тих своїх Героїв, котрі не боялись війни», – зазначали в міськраді.

Павло Богайчик, директор ЛКП «Музей «Личаківський цвинтар», сказав, що у Львові існує добра традиція збиратись в останню суботу місяця разом з рідними полеглих захисників, духовенством та громадою на полях почесних поховань Личаківського кладовища.

Зазначимо, що молитва відбувається щомісяця в останню суботу на полях почесних поховань Личаківського кладовища з благословення владики Ігоря, Архієпископа і Митрополита Львівського УГКЦ.

ДОВІДКОВО

Скорботна коляда – це особливий різновид українських колядок з трагічним змістом, які виникли як реакція на історичні події та втрати. На відміну від традиційних колядок, які зазвичай звеличують народження Ісуса Христа і несуть радісні, піднесені мотиви, скорботні коляди наповнені болем, журбою та роздумами про втрати і долю людей. Вони відображають біль і пам'ять про пережиті трагедії та зміцнюють національну ідентичність.

Джерело: «Твоє місто»

«2024-й – РІК ІСТОРИЧНИХ ЗУСТРІЧЕЙ», – ГЛАВА УГКЦ

30.12.2024 р.

30 грудня у програмі «Відкрита Церква» на «Живому телебаченні» Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав поділився важливими підсумками 2024 року, назвавши його *«роком історичних зустрічей»*. Відзначивши активну міжнародну діяльність, пастирські візити до українських громад за кордоном та важливі політичні зустрічі, Блаженніший Святослав зауважив, що саме так було передано голос українського народу світові.

«Рік був дуже активний, дуже багатий. Але, можливо, найголовніше, що залишиться в історії, – це зустрічі, – зазначив Глава УГКЦ. – Коли люди зустрічаються, вони обмінюються своїм внутрішнім духовним світом».

Патріарх розповів про важливі зустрічі з дітьми, військовими, матерями та жінками, які втратили близьких на війні, а також з українськими громадами в різних країнах Європи, де люди постійно чекають на підтримку своєї Церкви.

«Я стояв годинами, благословляючи людей. Кожна п'ята людина просила обійняти її. Це – зраний народ, який шукає тепла та підтримки від Церкви», – поділився він емоціями від пастирських візитів до Німеччини, Франції, Польщі й інших країн.

Особливе значення мали також зустрічі з політичними лідерами, зокрема із Президентом Франції Еммануелем Макроном і канцлером Німеччини. «Це були історичні події», – сказав Блаженніший Святослав, а також наголосив, що зустріч Глави УГКЦ із Президентом Франції відбулася вперше з 1970 року, а з канцлером Німеччини – взагалі вперше.

Зустріч Глави УГКЦ з Еммануелем Макроном, 28 жовтня 2024 року

Зустріч Глави УГКЦ з Олафом Шольцом, 11 вересня 2024 року

За словами Глави УГКЦ, голос Церкви відіграє важливу роль в адвокації України на міжнародній арені.

«Ми є голосом свого народу. І наш голос почули в багатьох країнах», – зауважив він, згадуючи зустрічі з керівниками держав і представниками Церков.

Зокрема, Блаженніший Святослав розповів про важливість співпраці з Ватиканом та підтримку Папи Франциска та кардинала Пароліна, який у 2024 році здійснив візит в Україну: «Відкриті двері Ватикану і дипломатичні зусилля Папи Франциска – це важливі інструменти підтримки України. Це не лише публічні заяви, а й глибока конфіденційна дипломатія, яка приносить конкретні результати, як-от гуманітарна допомога чи повернення дітей».

Зустріч Глави УГКЦ з Папою Франциском у Ватикані, 10 жовтня 2024 р.

Зустріч Глави УГКЦ із Вселенським Патріархом Варфоломієм на Фанарі, 25 жовтня 2024 р.

Серед важливих зустрічей 2024 року Глава УГКЦ назвав також дві зі світовими релігійними лідерами – Папою Франциском у Ватикані та Вселенським Патріархом Варфоломієм на Фанарі.

Блаженніший Святослав відзначив, що міжнародна діяльність Церкви – важливий чинник підтримки України, як на гуманітарному фронті, так і на дипломатичному рівні.

«Ми продовжуватимемо потрясати світ нашою присутністю, активністю і словом в ім'я України та нашого народу», – резюмував Отець і Глава УГКЦ.

«МИ МАЄМО СТАТИ ТИМИ, ХТО ПРИЙМАЄ ДАР БОЖОГО МИРУ», – владика Богдан

01.01.2025 р.

1 січня 2025 року у катедральному храмі Покрову Пресвятої Богородиці м. Мюнхен Преосвященний владика Богдан очолив Архиерейську Божественну Літургію. У своїй проповіді, виголошеній з нагоди початку нового року, а також свята Обрізання Господа нашого Ісуса Христа, єпископ поділився роздумами про мир, в паломництві до якого крокує український народ.

«Ми вступаємо в цей рік з великою тугою – з надією на мир», – сказав владика Богдан, підкреслюючи, що це паломництво до миру розпочалося понад 30 років тому, коли Україна вийшла з-під тиранії тоталітарного режиму. За словами архиєрея, це паломництво є не лише фізичним, а й духовним, адже українці йдуть назустріч Богу, щоб знайти істинний мир у Його присутності.

«Ісус розпочав своє паломництво із дому небесного Отця. І в цьому домі небесного Отця його паломництво завершиться», – мовив проповідник, дивлячись крізь призму спасительної місії Божого Сина, а відтак і запевняючи людей у тому, що тим шляхом проходить кожна людина, яка ще до народження є у задумі Творця. «Господь Бог очікує нас, щоб з нами розділити своє вічне життя», – наголосив владика Богдан, говорячи про завершення земної мандрівки людини.

Проповідник звернув увагу людей у храмі на важливості миротворчого послання Ісуса Христа, який приніс мир людям через свою жертву. «Ісус є нашим миром», – сказав владика Богдан, звертаючи увагу на те, що тільки через Ісуса можна знайти справжній мир. «Цей мир не можна знайти в земних владах чи політиці, він дається тільки Богом», – наголосив єпископ.

«Там, де немає Ісуса, там починається сум'яття, розгубленість, там починається хаос. І найбільшим виявом хаосу, який спричинює відсутність Бога, це є війна. Війна – це є найстрашніший хаос. Це є бунт проти Бога. І це є заперечення, відкинення того цінного дару миру, який нам приніс новонароджений Спаситель, який виборов нам його ціною власного життя, власної крові», – сказав архиєрей.

А відтак апостольський екзарх згадав трагедію Єрусалиму, який, хоча й був містом миру та не прийняв Божого миру, не розпізнавши в Ісусі Божого Сина, і як це в майбутньому призвело до загибелі міста. Аналогічно, він порівняв сучасну ситуацію України, яка, за його словами, зазнає агресії з боку російських окупантів, які, подібно до Ірода, вбачають у свободі українців загрозу для своєї влади. Однак, незважаючи на труднощі, єпископ впевнений, що Господь буде мати останнє слово і принесе мир народам України.

«Господь всемогутній і Він буде мати останнє слово, бо Він воскрес. Він проходить крізь замкнені двері нашого страху і тривоги, який ми напевно відчуваємо в наших почуттях. Бог нас супроводжує, Він з нами йде в паломництві. І через страждання Бог веде нас до спасіння, до свого миру. Він веде нас додому, бо наше паломництво закінчується в домі небесного Отця», – запевнив єпископ.

Також владика Богдан звернув увагу людей на постаті Марії та Йосифа, які шукали дванадцятилітнього Ісуса, закликаючи людей до наслідування у цьому:

«Ви знайдете Ісуса в храмі, а відтак через сповідь з Ним з'єднаєтесь і подолаєте причину зла – свій гріх. І станете вмістилищем Божого миру та будете благовісниками й знаряддям Божого миру для нашого народу», – сказав апостольський екзарх.

А на завершення проповіді владика Богдан процитував слова молитви Папи Франциска з його послання на День миру, який Церква святкує кожного року 1 січня:

«Даруй нам, Господи, твій мир! Прости нам борги наші як і ми прощаємо винуватцям нашим. І в цьому колі прощення, даруй нам, Господи, твій мир! Амінь!». Апостольський екзарх також підкреслив важливість молитви за мир у нашому світі, особливо в часи випробувань, які переживає Україна.

ДО МЮНХЕНА ЗАВІТАВ УКРАЇНСЬКИЙ ФОЛЬКЛОРНИЙ ГУРТ

01.01.2025 р.

1 січня 2025 року в катедральному храмі Покрову Пресвятої Богородиці м. Мюнхен лунали українські колядки і щедрівки від гурту «Шлях-доріженька», учасники якого відтворюють народну пісенну та музичну традицію з Полісся, Наддніпрянщини, Полтавщини, Слобожанщини та інших регіонів України.

«У ваших серцях є віра, яку не можна жодним способом відібрати, навіть жодним тоталітарним режимом. Дякую, що ви свідчите перед нами і разом з нами, що наш народ живий і сильний своєю святою вірою», – звернувся до колядників владика Богдан, який також познайомив учасників гурту з постаттю блаженної Едіґни, внучки Київського князя Ярослава Мудрого, моці якої спочивають в Баварському містечку Пух.

Гурт «Шлях-доріженька» – юнацький фольклорний гурт із селища Макарів (Бучанського району Київської області). Через повномасштабне вторгнення рф в Україну, всі учасники були змушені виїхати до інших областей та країн, і частина з них опинилася в Німеччині, де об'єдналася з іншими молодими музикантами та змогла поновити свою діяльність.

Зараз учасники гурту приїхали із різних регіонів Німеччини, а також закордону, щоб разом об'єднатися і співати. У цей період у репертуарі гурту давні українські колядки та щедрівки, якими молоді українці знайомлять німецьких громадян із пісенною різдвяною українською культурою, що є дуже важливим у час повномасштабної війни, а також у такий спосіб підтримують серед співвітчизників дух українського Різдва.

Джерело: ukrainische-kirche.eu

МОЛОДЬ АПОСТОЛЬСЬКОГО ЕКЗАРХАТУ ВЗЯЛА УЧАСТЬ У НОВОРІЧНІЙ ЗУСТРІЧІ ТЕЗЕ

04.01.2025 р.

Комісія у справах молоді та академічного душпастирства з українською молоддю в Німеччині взяли участь у новорічній зустрічі християнської молоді Європи Тезе в Талліні (Естонія), де зібралось близько чотирьох тисяч молодих людей, щоб у молитві славити Господа.

У свою чергу українська молодь дала особисте свідчення віри серед воєнного лихоліття, що не залишило їхніх ровесників з інших країн байдужими.

У цій мандрівці молодь з Німеччини побувала також у Фінляндії, завітавши до української громади в Гельсінкі, де, окрім молитви, ознайомились з місцевими архітектурними пам'ятками.

Наступна Європейська зустріч молоді Тезе відбудеться у Парижі. «Приїжджайте до Собору Паризької Богоматері, приїдьте і постукайте у двері Христа, Який там перебуває і Який чекає також на вас. Він також стукає у двері вашого серця, чекає на вас, а ви чекаєте на Нього. Я радий, що ви приїдете до Парижа наступного року», – звернувся на завершення до учасників зустрічі у Талліні настоятель спільноти Тезе брат Метью.

«БАЖАЮ, ЩОБ У 2025 РОЦІ БУЛО ПОКЛАДЕНО КРАЙ ВІЙНИ В УКРАЇНІ», – Папа Франциск до представників дипломатичного корпусу

09.01.2025 р.

Думками про те, чим є дипломатія надії в світлі слів пророка Ісаї, якими Ісус розпочав свою прилюдну діяльність і які збігаються із завданнями Ювілею, Папа Франциск поділився із представниками дипломатичного корпусу, акредитованого при Святому Престолі, під час традиційної зустрічі на початку року.

«У християнській перспективі Ювілей – це період благодаті. І як би мені хотілося, щоби цей 2025 рік був насправді роком благодаті, багатим істиною, прощенням, свободою, справедливістю та миром!» – таким побажанням Папа Франциск підсумував свою промову до послів, акредитованих при Святому Престолі, приймаючи їх у четвер, 9 січня 2025 р., на традиційній на початку року зустрічі. З огляду на застуду, він прочитав лише вступ, після чого попросив прочитати її одного зі своїх помічників. Підбиваючи підсумки року, що минув, а також аналізуючи поточні виклики, що стоять перед міжнародною спільнотою, Святіший Отець згадав і про ситуацію в Україні.

«Моїм побажанням на цей 2025 рік є, – зазначив Папа, – щоб уся міжнародна спільнота передусім працювала над тим, щоб покласти край війні, яка вже майже три роки вмиває кров'ю мученицьку Україну

та забрала величезну кількість жертв, серед яких багато мирних жителів. На горизонті з'явилися деякі обнадійливі ознаки, але потрібно ще багато працювати, щоб створити умови для справедливого і тривалого миру і загоїти рани, завдані агресією».

ПОКЛИКАННЯ ВСІХ, ХТО СЛУЖИТЬ СПІЛЬНОМУ БЛАГУ

Святіший Отець сказав, що ця зустріч на початку року, який для Католицької Церкви має особливе значення, набирає окремого символізму, оскільки самим же сенсом Ювілею є *«зробити зупинку серед невгомного поспіху, яким дедалі більше позначається наше щоденне життя»*, щоб відсвіжити те, що є справді суттєвим: *«наново відкрити, що ми – Божі діти, а в Ньому – брати та сестри, простити кривди, підтримати слабких і вбогих, дати відпочити землі, вершити справедливість та наново віднайти надію»*. *«До цього, – додав він, – покликані всі ті, хто служить спільному благу, здійснюючи ту високу форму любові, якою є політика»*.

В цьому контексті Папа згадав про те, що протягом минулого року прийняв у Ватикані понад 30 глав держав і урядів, про підписання двосторонніх документів з деякими країнами про статус Церкви, як також продовження на чотирирічний період Тимчасової Угоди з КНР про призначення єпископів. Він також подякував за гостинність під час Апостольських подорожей в Індонезію, Папуа-Нову Гвінею, Тимор-Лешті, Сінгапур, Бельгію та Люксембург, а наприкінці року – на Корсику. Окрему подяку він склав італійській владі за зусилля, докладені для приготування до прийняття паломників з нагоди Святого Року.

ПОКЛИКАНІ ДО ДИПЛОМАТІЇ НАДІЇ

«Моє побажання на цей новий рік – щоб Ювілей став для всіх, як християн, так і нехристиян, нагодою переосмислити стосунки, які пов'язують нас як людей і політичні спільноти; подолати логіку конфронтації та прийняти натомість логіку зустрічі; щоб час, який перед нами, не застав нас зневіреними блукачами, а паломниками надії, тобто людьми та спільнотами, що прямують вперед, докладаючи зусилля для будівництва мирного майбутнього», – підкреслив Святіший Отець, звертаючи увагу на те, що перед дедалі конкретнішою загрозою третьої світової війни, покликанням дипломатії є *«сприяти діалогові з усіма, включно зі співрозмовниками, що вважаються найбільш "незручними" чи не вважаються уповноваженими вести переговори»*, бо це єдиний шлях *«розбити кайдани ненависті та помсти»*. Тож у цьому контексті він накреслив деякі риси «дипломатії надії» на основі слів пророка Ісаї, якими Ісус розпочав свою прилюдну місію, необхідну для того, щоб *«густі хмари війни можна було розвіяти оновленим вітром миру»*. [...]

НА САМБІРЩИНІ ПОНАД 140 ВЕРТЕПІВ ОБ'ЄДНАЛИСЯ ЗАДЛЯ ДОПОМОГИ ВІЙСЬКОВИМ

11.01.2025 р.

11 січня 2025 року в с. Мшанець на Самбірщині відбулася акція «Різдвяні пташки», у якій взяли участь відомі українські виконавці та 146 вертепів із різних куточків України, зокрема з парафіяльних громад Самбірсько-Дрогобицької єпархії. Було зібрано майже 3 млн грн на системи радіоелектронної боротьби для 80-ї окремої десантно-штурмової Галицької бригади ДШВ ЗСУ.

Організаторами акції виступили о. Роман Гром, настоятель парафії Різдва Пресвятої Богородиці с. Мшанець і капелан 80-ї бригади о. Іван Гальо. На з'їзд завітав також владика Ярослав Приріз, єпарх Самбірсько-Дрогобицький. Про це йдеться на фейсбук-сторінці Самбірсько-Дрогобицької єпархії.

Вже другий рік поспіль завдяки акції «Різдвяні пташки» здійснюється підтримка Збройних сил України, зокрема зібрані кошти йдуть на допомогу для 80-ї бригади.

У знак подяки кожен колектив-учасник отримав герб бригади та іменний прапор із підписом капелана.

Продовження «Хроніки періоду великої війни» буде...

Автор: Александер Малаховський

ХРИСТІЯНСЬКИЙ ГОЛОС

CHRISTLICHE STIMME
Ukrainische Kirchenzeitung
Schönbergstrasse 9
D-81679 München
Inhaber, Herausgeber und Verleger:
Apostolische Exarchie für katholische
Ukrainer in Deutschland und
Skandinavien D-81629 Postfach 86 02 69

Погляди авторів не завжди
відповідають поглядам редакції.
Редакція в потребі скорочує і мовно
виправляє надіслані статті.
Газета виходить двічі на місяць.
Chefredakteur: Roman Kryk
Stellvertretender Redakteur:
Bohdan Pidlisetskyy

Telefon: +49 (0) 89 997 28 38 11
Telefax: +49 (0) 89 997 28 38 4
christl.stimme@ukrainische-kirche.de;
ukrainische-kirche@t-online.de;
<https://ukrainische-kirche.eu>
Річну передплату (Unkostenbeitrag)
46,- Euro переказати на conto:
Apostolische Exarchie

LIGA-Bank München
Konto-Nr.: 40 21 03 257
BLZ 750 903 00
IBAN: DE 64 7509 0300 0402 1032 57
BIC: GENODEF 1 M 0 5